

INFANTS

Construint espais
d'esperança

INFANTS

CAMPANYA INSTITUCIONAL **2013-2014**

viu senzillament perquè altres,
senzillament, puguin viure

Contingut

Guia de l'animador

Presentació dels materials didàctics per a INFANTS	3
--	---

Conte per ser explicat per l'educador

L'obsequi del petit Serafi	6
----------------------------	---

Joc

El "Tortell" del PASSAPARAUULA per l'ESPERANÇA	13
--	----

Conte

El Regne dels Somnis	22
----------------------	----

Conte

La llegenda de la Cassola de metall	29
-------------------------------------	----

PREGÀRIA per ser LLUM d'ESPERANÇA	36
-----------------------------------	----

Presentació dels materials didàctics per a INFANTS

Amb la Campanya d'enguany, Càritas tanca el cicle de Campanyes Institucionals que van començar el 2011 i que han tingut com a lema : *"Viu senzillament perquè altres, senzillament, puguin viure"*.

Amb aquesta nova Campanya de Càritas, volem constatar i testimoniar que viure senzillament i preocupar-se pel bé comú, és a dir, fer que altres, senzillament, puguin viure, obre camins d'Esperança cap a un nou Model Econòmic i Social en què les persones són el primer, el primer que cal rescatar i salvaguardar.

Des de Càritas volem testimoniar que hi ha una manera d'entendre l'Economia i la Societat que es basa en la prioritat d'allò que és comunitari, en la preocupació pel bé comú. Amb aquesta Campanya volem donar a conèixer que un món nou s'obre pas aquí i ara, gràcies al compromís i testimoniatge de molta bona gent que en el seu entorn social són signes d'Esperança.

Des de Càritas volem convidar a transitar per aquests camins oberts de l'Esperança, volem animar a construir i potenciar la cosa comunitària, perquè aquest és l'únic camí d'humanització i d'esperança per donar solució als problemes socials del nostre món. Construir comunitats, grups humans solidaris, en què els seus membres estiguin vinculats els uns als altres, perquè senten que la sort del seu proïsme és la seva mateixa sort; el que li passi a ell, a mi també em passa. Una comunitat, un grup humà, que viu i conviu de tal manera, serà una comunitat d'Esperança encomanadora d'Esperança (Cf. Ac 4, 32-35).

Per conscienciar i sensibilitzar els grups d'infants sobre el que volem tractar durant la Campanya, oferim aquests materials didàctics per treballar, estimular i fomentar entre ells valors i actituds personals que contribueixin a fer possible, en el seu entorn més proper, un món més just, fratern i solidari.

Mitjançant contes, jocs i activitats volem fer-los conscients que el món els necessita, necessita el seu compromís per posar en pràctica aquests valors solidaris en el seu dia a dia allà on es trobin. Els infants són el futur i l'esperança del món, i és ara quan han de cultivar i desenvolupar aquests valors i actituds que faran possible un món millor.

Esperem que aquests materials siguin d'utilitat per alimentar i cultivar en els infants el millor que porten dins, els millors sentiments i valors, perquè els vagin traient a la llum i acabin convertint-se en autèntics senyals d'Esperança.

Materials didàctics

Conte

El Regal del petit Serafi

Per treballar amb infants de 4 a 7 anys
(Educació Infantil i primer cicle d'Educació Primària)

La finalitat del conte i de les activitats corresponents és fer veure als infants que el millor regal que podem fer a les persones que estan al nostre voltant és oferir-los la nostra amistat i alegria. Això no val diners i és el que ens causa més felicitat a tots. Senzillament, volem convidar-los a ser un regal per als qui estan al seu costat.

Joc

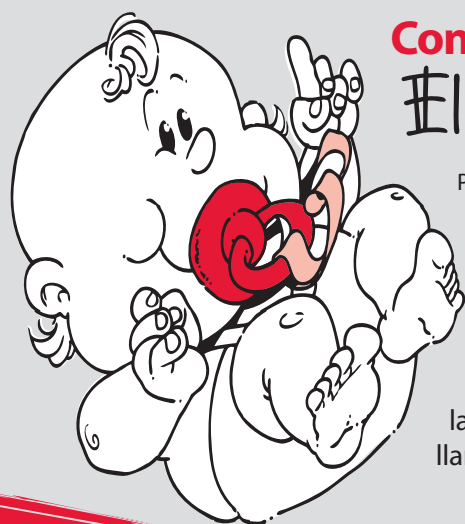
Del "Tortell" del Passaparaula per l'Esperança

Per treballar amb infants de 8 a 11 anys (Educació Primària)

Amb aquest joc volem presentar als infants les paraules que faran possible un món millor si les duen a la pràctica. Són les paraules que els voluntaris de Càritas s'esforcen cada dia per encarnar i portar a la pràctica. Calen persones que les encarnin. Volem que triï les paraules amb les quals s'identifica i que el defineixen millor, perquè es comprometi a portar-les a la pràctica en el seu dia a dia, i perquè siguin les que caracteritzin la seva personalitat.

A través d'aquestes paraules que l'infant ha triat, també podem presentar senzillament el que Càritas és, perquè vegi que no és gaire diferent del que l'identifica a ell mateix. A Càritas, es tracta de viure-les i posar-les en pràctica amb totes les conseqüències.

Conte

El Regne dels Somnis

Per treballar amb infants de 7 a 11 anys (Educació Primària)

La finalitat del conte i de les seves activitats és que els infants desenvolupin una mirada crítica envers el món on viuen, es conscienciïn d'allò que no va bé, del que no és just, del que no és bo, i que es decideixen per ser i actuar d'una manera que contribueixi a fer possible un món millor. És una invitació a ser llum d'esperança amb la seva solidaritat, començant per fer fora tot el que pugui enfosquir-la, i llançar-se a il·luminar el seu entorn més proper.

Conte

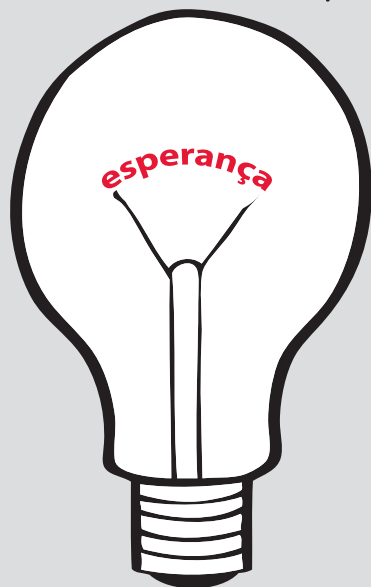
La llegenda de la Cassola de metall

Per treballar amb infants de 7 a 11 anys (Educació Primària)

La finalitat d'aquest conte i les corresponents activitats és treballar i fomentar el valor del compartir i també la necessitat de mirar pel bé comú. Volem estimular-los el compromís solidari perquè siguin conscients que, fent petites grans coses pels altres, ja contribueixen a fer possible, en la seva mesura, una societat més justa i fraterna.

Pregària per ser llum d'Esperança

Oferim aquesta senzilla pregària perquè els infants tinguin un moment per a la interioritat, per entrar dins ells mateixos i parlar amb Jesús, l'Amic que els habita en el més pregon del seu ésser. La transcendència és una dimensió de l'ésser humà que cal cultivar, com també es cultiven les altres dimensions des de la infantesa. Aquesta petita pregària és una senzilla ajuda per alimentar-la. Si el món es troba ara com es troba, és per haver oblidat o descurat aquesta dimensió present en l'ésser humà.

Conte per ser explicat per l'educador

L'obsequi del petit Serafí

Un dia, a la classe del petit Serafí,
la mestra va posar el seu dit màgic a la boca per fer callar tots els infants.

(Tota la classe es posa el dit màgic a la boca i diem "XXXXXXXXT..."
per callar.)

I quan tothom va haver callat, la mestra començà a parlar:

— Ja sabeu que el nostre company Agustí
ja fa temps que s'està a l'hospital, malalt.
La seva mare m'ha dit que l'Agustí
cada cop està més trist,
i m'ha demanat que entre tots plegats pensem alguna cosa per regalar-li.

Així que per demà cadascun de vosaltres haurà de pensar
què li podríem regalar que li agradés molt
i així l'Agustí pugui estar alegre a l'hospital.

L'Agustí era el millor amic del petit Serafí,
i així fou com va passar tota la nit pensant i pensant
l'obsequi que més li agradaria al seu estimat amic,
fins que s'adormí
pensant i pensant, roncant i roncant.

L'endemà, ja a classe,
la mestra va posar el seu dit màgic a la boca per fer callar tots els infants.

(Tota la classe es posa el dit màgic a la boca i diem "XXXXXXXXT..." per callar.)

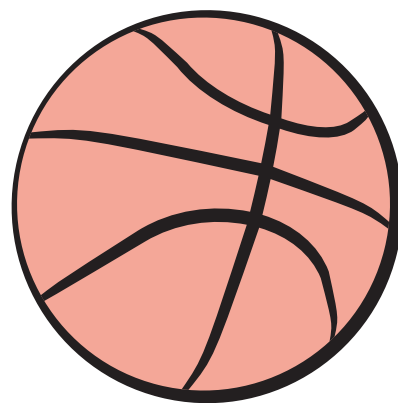
I quan tothom va haver callat, la mestra començà a parlar:

— Ara em direu els obsequis que heu pensat,
i entre tots triarem el millor regal per portar-l'hi a l'hospital.

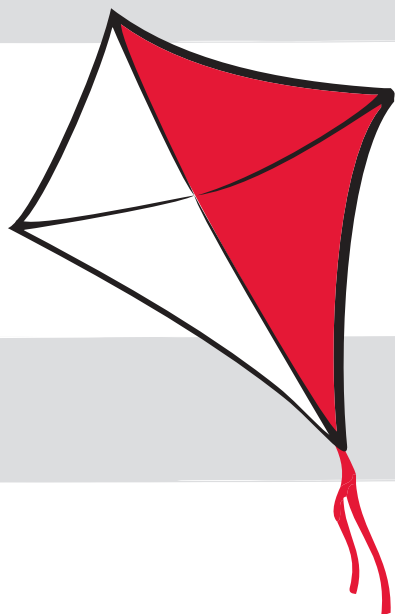
Tots els infants aixecaren el braç per explicar el seu obsequi,
llevat del petit Serafi, que estava mig adormit.
Un per un, per torn, els infants explicaren els regals que havien pensat.

Un va dir: una pilota.

I tota la resta de la classe digué: **No, no, una pilota bota massa per estar en un hospital.**

(Ens posem tots drets per botar com una pilota, saltant sense moure'ns del lloc.)

Un altre digué: un estel!

I tota la resta de la classe digué: **No, no, un estel vola massa per estar en un hospital.**

(Ens posem tots drets amb els braços en creu i fem com si voléssim com un estel.)

Una nena digué: I una bicicleta?

I tota la resta de la classe digué: **No, no, una bicicleta corre massa per estar en un hospital.**

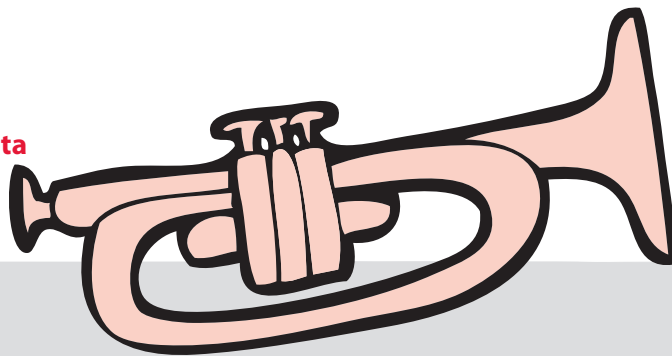
(Ara asseguts, fem veure que pedalem molt i molt ràpid.)

Un altre nen digué: una trompeta.

I tota la resta de la classe digué: **No, no, una trompeta fa massa soroll per estar en un hospital.**

(Tots fem veure que toquem la trompeta imitant-ne el soroll.)

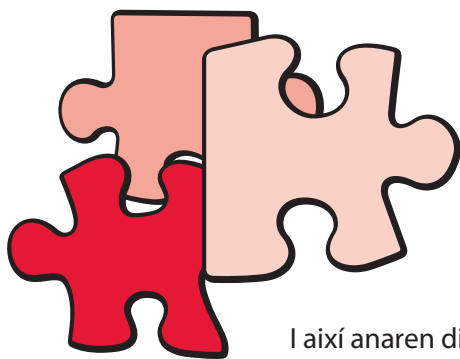
I una altra nena digué: uns patins.

I tota la resta de la classe digué: **No, no, uns patins van massa ràpid per estar en un hospital.**

(Tots fem veure que patinem.)

Una nena digué: un ós de peluix.

I tota la resta de la classe digué: **No, no, un ós de peluix és un regal molt ensopit.**

I un altre: un trencaclosques.

I tota la resta de la classe digué: **No, no, un trencaclosques li farà venir molt mal de cap.**

I així anaren dient coses i més coses, però sempre hi trobaven algun defecte per poder-lo regalar en l'hospital.

No es posaven d'acord, parlaven uns i altres sobre quin podria ser el millor obsequi per regalar. Fins que la mestra s'adonà que el petit Serafí, el millor amic de l'Agustí, encara no havia dit res sobre l'obsequi que havia pensat.

Aleshores la mestra es posà el dit màgic a la boca per fer-los callar.

(Tota la classe es posa el dit màgic a la boca i diem **"XXXXXXXXT..."** per callar.)

I quan tothom hagué callat, la mestra va demanar a Serafí que expliqués quin era l'obsequi que ell havia pensat. Serafí es fregà l'ull dret, que tenia mig adormit.

(Tota la classe ens freguem l'ull dret que tenim mig adormit.)

...I això és el que Serafí va dir a la mestra:

— He pensat que el millor obsequi que li podem fer per retornar-li l'alegria és anar a veure'l cada dia, per parelles, i jugar al que ell digui. Més que les joguines, veure els amics és el que a mi més m'alegraria.

Quan Serafí acabà de parlar, es va fer un gran silenci. I de sobte, ressonà un fort aplaudiment per part de tots els altres, molt emocionats pel regal que Serafí havia pensat.

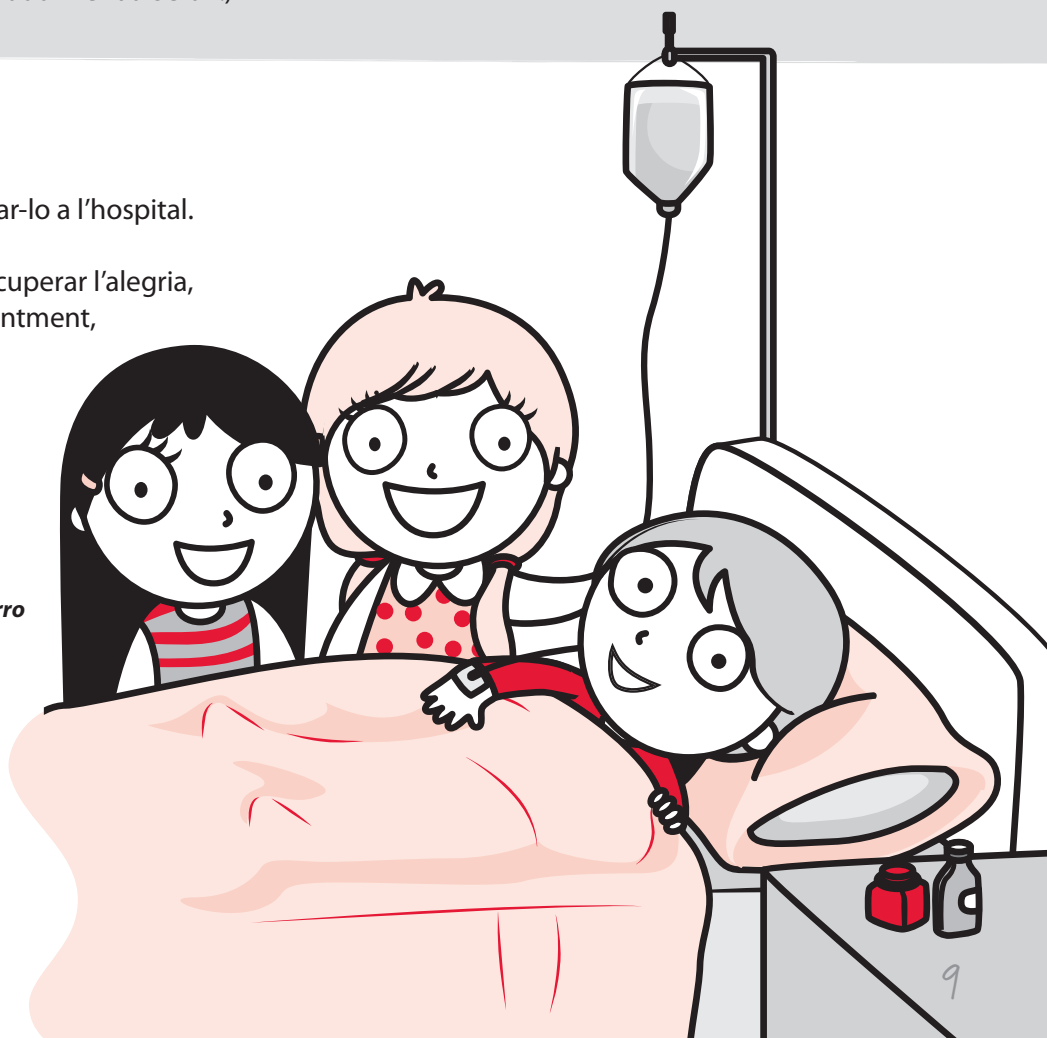
(Tota la classe fem ara un fort aplaudiment a Serafí.)

El seu regal fou l'escollit,
i des d'aleshores cada dia
una parella d'amics anava a visitar-lo a l'hospital.

Gràcies a les visites, Agustí va recuperar l'alegria,
i al cap d'una setmana, sorprenentment,
es curà de cop.

I vet aquí un gos,
i vet aquí un gat,
aquest conte regalat,
espero que us hagi agradat.

José Real Navarro

Preguntes per al diàleg

1. Com es deia el millor amic de Serafí? Què li passava? Per què estava trist?
2. Què va demanar la mare de l'Agustí a la mestra?
3. A quins obsequis van dir que no els companys de l'Agustí?
4. En què consistia el regal de Serafí? Per què el regal de Serafí fou l'escollit per tots?
5. Si tu estiguessis malalt i trist a l'hospital, com l'Agustí, t'hauria agradat que els teus amics vinguessin cada dia a veure't i a jugar amb tu?
6. Que li va passar, a l'Agustí, al final?
7. Hi ha regals que no costen diners, però són tan bons que retornen l'alegria a qui estava trist, com va ser el cas de l'Agustí; per exemple, anar a jugar amb algú que està trist és un gran obsequi que podem fer, o regalar la nostra amistat a algú a qui fan mal, o ajudar algú quan es troba en una dificultat, o compartir alguna cosa nostra quan algú ens ho demana, o fer un dibuix o alguna manualitat i regalar-ho a un amic o als nostres pares el dia del seu aniversari, o ser amables i educats amb els altres, o fer les paus quan algú ens demana perdó, o demanar-lo nosaltres, i així molts exemples més... Se us acudeix algun altre exemple més semblant a aquests?

Quan algú fa coses semblants a aquestes que acabem de dir, està fent un gran obsequi a l'altra persona. No costa diners, però és el més valuós que hi ha, perquè surt del cor... i això sempre encomana alegria i felicitat.

Ara, recordeu alguna cosa bona que algú hagi fet per vosaltres i que us hagi produït alegria i felicitat. Quan ja ho tingueu, aixequen la mà i expliqueu-la als altres.

Activitat

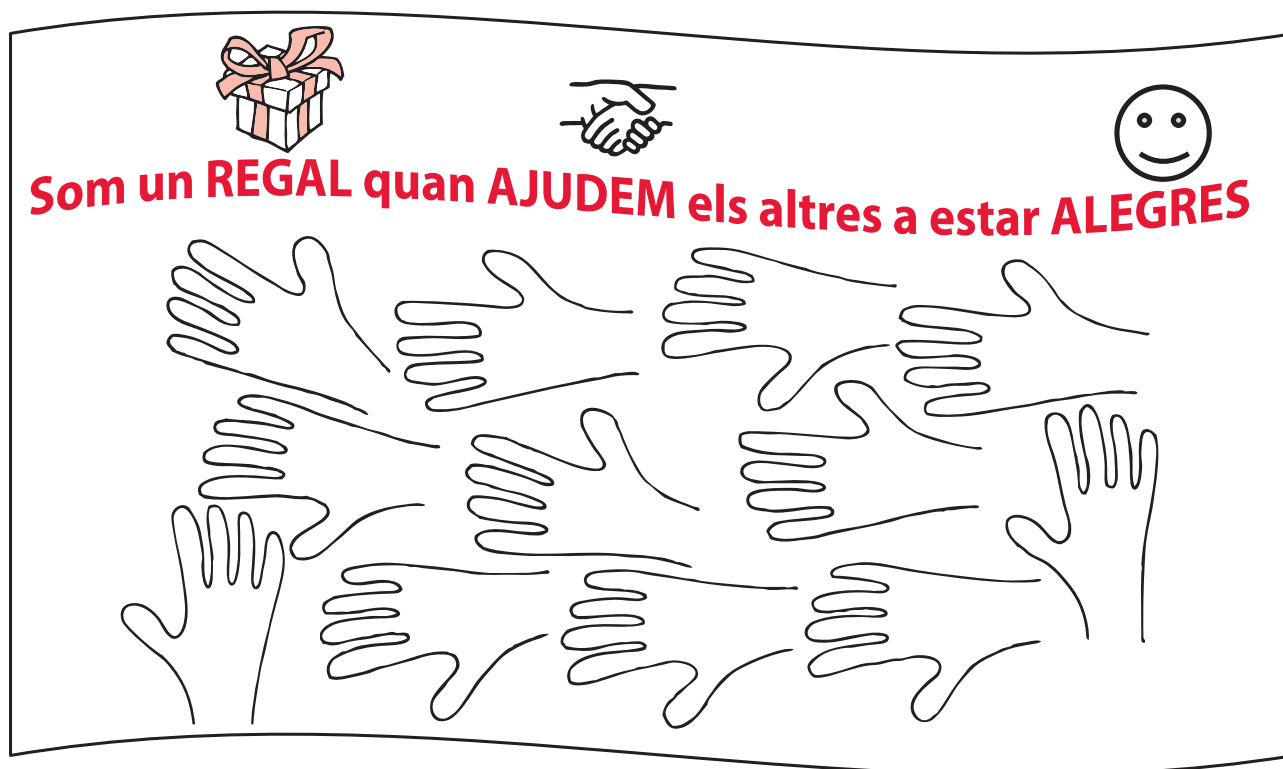
L'educador prepararà un full de paper continu gran en què hi haurà escrita aquesta frase, i el deixarà penjat a la paret:

Som un REGAL quan AJUEM els altres a estar ALEGRES

L'educador donarà a cada infant una quartilla de paper de regal. L'infant hi col·locarà la mà ben oberta, i amb un llapis anirà resseguint el contorn de la silueta de la mà. Després, amb unes tisores, retallarà la silueta dibuixada, i hi escriurà el seu nom.

Aleshores l'educador dirà als infants que els qui vulguin comprometre's aquesta setmana a regalar alegria i felicitat als qui estiguin al seu costat, que s'aixequin per ordre i que enganxin la mà retallada de paper de regal damunt el paper continu que abans l'educador ha enganxat a la paret. D'aquesta manera, obtindrem un mural fet amb mans de paper de regal.

Davant aquest mural, l'educador pot explicar als infant què és i què fa Càritas, un grup de persones cristianes que en l'Església s'encarrega d'ajudar les persones que estan tristes perquè no tenen feina, o no tenen casa, o no tenen ningú que els estimi, o són pobres, o no tenen res per menjar. Així, les persones de Càritas regalen a aquestes altres persones el seu temps per ajudar que tinguin feina, casa, menjar, amistat i alegria.

L'educador els dirà que aquest grup de Càritas els vol regalar un missatge especial perquè no oblidin mai el compromís que avui han contret en enganxar la seva "mà obsequi" al mural. L'educador els donarà a cadascun el dibuix que hi ha al full següent perquè el pintin i se'l quedin com a recordatori.

Éts un REGAL
per al altres
quan els dónes

ALEGRIA, AMISTAT I FELICITAT

Éts un REGAL
per al altres
quan els dónes

ALEGRIA, AMISTAT I FELICITAT

Éts un REGAL
per al altres
quan els dónes

ALEGRIA, AMISTAT I FELICITAT

El "Tortell" del PASSAPARAUULA per l'ESPERANÇA

Mitjançant aquest joc volem donar a conèixer algunes de les paraules que cal posar en pràctica i potenciar en el dia a dia per fer possible un món millor. Són les paraules que tracten de viure i practicar cada dia els voluntaris de Càritas per ajudar els altres.

Prepareu-vos per descobrir-les i fer-les vostres. Així, tots plegats, podrem construir un món més just, fratern i solidari, on no hi hagi persones que pateixin per culpa de l'egoisme, la maldat i la injustícia.

Normes del joc

1. Caldran dos voluntaris que en lloc de jugar s'encarreguin de controlar el temps de cada pregunta i d'anotar els punts que va guanyant cada equip.
2. L'educador formarà 3 grups i establirà un torn de participació.
3. Cada grup elegirà un portaveu, i només ell podrà dir la paraula que el grup creu correcta per a cada definició.
4. Quan l'educador llegeixi la definició de la paraula del "Tortell" que els ha tocat, el grup tindrà 15 segons per respondre. L'educador la pot llegir dues vegades perquè la sentin bé. El temps començarà a comptar quan l'educador hagi llegit la definició, dues vegades com a màxim. Els companys que controlen el temps seran els encarregats de dir quan han acabat els 15 segons.
5. Si responen bé la paraula, guanyen un punt. Si fallen, hi ha rebot i el següent grup que toqui per torn haurà de dir la paraula que creuen que és la correcta. Si l'encerten, aquest grup s'anotarà el punt; si la fallen, hi haurà rebot al següent grup. Si també fallen, l'educador dirà quina és la paraula correcta.
6. Si el grup no sap la paraula, pot dir "Passaparaula", i intentar així respondre a la ronda següent.
7. L'educador, abans de llegir la definició, dirà si la lletra que toca del "tortell" és la inicial de la paraula o si es troba dins la paraula (exemple: "comença amb la A"; o conté la A").
8. A la segona ronda, es tornaran a repetir les definicions de les paraules que han quedat per descobrir, però aquesta vegada els grups només tindran 5 segons per respondre. (Continuarà havent-hi rebot als altres equips si el primer falla.)
9. En la tercera i última ronda es repetiran les definicions, però l'educador dirà les 2 lletres inicials amb què comença la paraula. Ara els grups només tenen 8 segons per respondre. (Continuarà havent-hi rebot als altres grups si fallen una paraula.) I ara també hi haurà rebot als altres grups si no saben la paraula, és a dir, ara ja no es pot dir "Passaparaula".
10. Quan el primer grup acabi el seu "Tortell", li tocarà jugar al grup següent. El joc acaba quan cada grup ha jugat el seu "Tortell". Guanya el grup que ha aconseguit més punts.

Paraules per al 1r TORTELL

- A** Comença per la A: **Ajudar**
Donar un cop de mà a algú que té un problema o necessitat, auxiliar-lo, socorre'l, oferir-li cooperació.
- B** Comença per la B: **Bondat o bondadós**
Persona a qui li agrada fer el bé, persona amable i bona.
- C** Comença per la C: **Companyerisme**
Harmonia i bona relació d'ajuda entre companys.
- D** Comença per la D: **Donar**
Entregar alguna cosa teva a algú.
- E** Comença per la E: **Escoltar**
Fer atenció al que es diu. Posar l'oïda per sentir alguna cosa.
- F** Comença per la F: **Felicitat**
Estat d'ànim que fa que una persona es trobi molt bé, a gust, contenta i satisfeta.
- G** Comença per la G: **Generositat o generós**
Persona que sempre està disposada a deixar o donar alguna seva a algú que l'hi demana o que passa necessitat.
- H** Comença per la H: **Humilitat o humil**
Qualitat d'una persona que consisteix a conèixer les pròpies qualitats, també les seves debilitats i defectes, i això fa que es comporti sense mostrar-se orgullós ni superb, sense creure's superior a ningú.
- I** Comença per la I: **Igualtat**
Valor o dret que dona o reconeix a totes les persones els mateixos drets, perquè ningú sigui discriminat o marginat.
- J** Comença per la J: **Justícia**
Donar a cadascú el que és just perquè se li respectin els drets.
- L** Conté la L (o la LI): **Alliberar**
Fer que algú o alguna cosa quedi lliure.
- M** Conté la M: **Compartir**
Repartir, dividir, distribuir alguna cosa teva amb alguna altra persona o persones que ho necessitin.
- N** Conté la N: **Animar**
Aixecar la moral a algú que està desanimat.
- O** Comença per la O: **Optimisme o optimista**
Tendència a veure les coses de forma sempre positiva, cercant sempre el costat bo de les coses.
- P** Comença per la P: **Perdonar**
Fer les paus. Reconciliar-se amb algú que t'havia ofès o fet alguna cosa dolenta.
- R** Comença per la R: **Respectar**
Tractar amb educació i respecte els altres.

- S** Comença per la S: **Solidaritat o solidari**
Comprometre's a ajudar algú que pateix pobresa o necessitat. Vincles entre unes persones i unes altres per ajudar-se dins la societat.
- T** Comença per la T: **Tolerància**
El respecte cap a les idees, creences o costums legítims dels altres quan són diferents o contraris als meus, per així conviure en pau i cordialitat.
- U** Comença per la U: **Unitat o unió**
Es diu de quan un grup de persones funcionen com si fossin una sola cosa, amb un mateix pensar i sentir. Es posen d'acord fàcilment en tot el que decideixen i fan. Actuen com una pinya.
- V** Comença per la V: **Veritat**
Es diu d'alguna cosa que és certa, que no es pot negar de cap manera.

Paraules per al 2n T'ORTI

- A** Comença per la A: **Alegria**
Causar alegria.
- B** Conté la B: **Amable o amabilitat**
Es diu de la persona que tracta sempre bé els altres, amb estima i afecte, fent que se sentin bé.
- C** Comença per la C: **Col·laborar**
Treballar dues o més persones per aconseguir fer plegades una tasca.
- Ç** Conté la Ç: **Esforç**
Posar tota la teva força i ànim per aconseguir un objectiu que t'has proposat, vencent les dificultats i problemes que es presenten.
- D** Comença per la D: **Dialogar**
Parlar dues o més persones sobre una cosa o tema, per intercanviar opinions, idees, pensaments, etcètera.
- E** Comença per la E: **Educat**
Es diu de la persona que té bona educació.
- F** Comença per la F: **Fraternitat**
Es diu quan les persones es tracten com a germans.
- G** Comença per la G: **Gratuïtat**
Fer alguna cosa per algú sense demanar res a canvi.
- H** Comença per la H: **Honradesa o honrat**
Qualitat de fer les coses com cal, sense fer trampes ni enganys.
- I** Comença per la I: **Integrar**
Fer que algú que estava marginat d'un grup en torni a formar part. O bé acollir algú que s'hi incorpora.
- J** Comença per la J: **Just**
Es diu de la persona que viu i actua respectant la justícia i els drets de tothom.

- L** Comença per la L (o la LI): **Lleial o lleialtat**
Es diu de la persona amb qui es pot confiar, perquè és amiga fidel i companya que mai no ens trairà.
- M** Conté la M: **Acompanyar**
Estar o anar en companyia d'alguna persona; apropar-nos de cor al que aquesta persona sent.
- N** Conté la N: **Conviure**
Viure en companyia d'altres persones tractant d'estar-hi en harmonia i respecte.
- O** Comença per la O: **Oferir-se**
Comprometre's a fer o donar alguna cosa a algú de forma voluntària, de tal manera que l'altre vegi que hi pot comptar.
- P** Comença per la P: **Pacificar**
Establir la pau on hi havia conflicte, baralla o enuig.
- R** Comença per la R: **Reciclar**
Reutilitzar un material que hem usat i gastat perquè es pugui tornar a utilitzar d'una altra manera, i així evitar més contaminació.
- S** Comença per la S: **Somriure**
Mostrar alegria amb el gest de la cara. Oferir un aspecte joios amb el rostre.
- T** Conté la T: **Amistat**
Relació d'afecte que s'estableix entre dues o més persones que s'aprecien i es valoren molt entre elles. Com més es tracten i estan plegades, més s'enforteix i creix aquesta relació.
- U** Conté la U: **Pau**
Es diu quan les persones es porten bé entre elles; quan les persones viuen en un estat en què no hi ha baralles ni enfrontaments.
- V** Comença per la V: **Valentia**
Qualitat de fer una cosa o acció difícil sense por i amb molt de valor i decisió.
- Z** Conté la Z: **Senzillesa**
Valor o qualitat d'una persona que no és complicada ni rebuscada. Es comporta de forma natural i humil amb tothom. No vol tenir més de les que necessita. No és capritxosa ni li agraden els luxes o riqueses.

Paraules per al 3r TORTELL

- A** Comença per la A: **Acollir**
Rebre algú amb amabilitat, fent-lo sentir com de la família. Tractar que algú que arriba de nou se senti acceptat, escoltat i segur.
- B** Comença per la B: **Bo, bona**
Es diu de la persona bondadosa, que es comporta sempre bé amb els altres.
- C** Comença per la C: **Consolar**
Alleujar la pena o sofriment d'alguna persona.

- Ç** Conté la Ç: **Esperança**
Tenir una gran confiança que és possible aconseguir allò que somiem o desitgem intensament. Aquesta confiança ens dóna força per no desesperar i no deixar d'esforçar-nos per aconseguir els nostres somnis.
- D** Comença per la D: **Defensar**
Protegir, emparar algú que està en perill perquè és amenaçat per algú altre.
- E** Comença per la E: **Ecologia**
Defensa i protecció de la naturalesa i del medi ambient.
- F** Comença per la F: **Familiaritat**
Es diu quan tractem els altres amb naturalitat, proximitat, senzillesa i confiança, com si fossin de la nostra pròpia família.
- G** Conté la G: **Agrair**
Mostrar gratitud o donar gràcies davant una acció o un bé rebut d'una altra persona.
- H** Comença per la H: **Hospitalitat**
Acollir i rebre molt bé una altra persona fent que se senti com a casa seva, donant-li tot el que pugui necessitar perquè es trobi còmode.
- I** Comença per la I: **Il·lusió**
Estat d'ànim que ens fa estar plens d'emoció, alegria i gust quan fem una cosa que ens agrada o esperem que arribi alguna cosa o alguna persona molt desitjada.
- J** Comença per la J: **Jesús**
Fill de Déu que vingué al món per ensenyar-nos, amb el seu exemple, a estimar-nos els uns als altres com Déu ens estima, perquè, així, plegats, construïm un món millor, el Regne de Déu.
- L** Comença per la L (o la Ll): **Lluitador**
Persona que és molt constant i perseverant en el seu esforç per aconseguir una cosa que s'ha proposat o que vol superar. No es desanima i dedica tota la seva força i tossuderia a aconseguir-ho.
- M** Conté la M: **Amor**
Sentiment molt intens d'afecte i estima cap a una altra persona, que ens fa cercar estar-hi units i entregats.
- N** Conté la N: **Sinceritat**
Parlar dient sempre la veritat, sense engany ni fingiment.
- O** Conté la O: **Cooperar**
Unir-se a altres persones per fer una tasca plegades, aportant-hi cadascuna el seu esforç per poder aconseguir plegades la finalitat que persegueixen amb aquest treball, una fita que sols seria difícil d'aconseguir.
- P** Comença per la P: **Protegir**
Emparar, defensar, aixoplugar una persona que està en perill.
- R** Comença per la R: **Responsable**
Es diu de la persona que posa molta cura i atenció en el que fa o diu. Pensa que està obligat a respondre del que fa o passa.
- S** Comença per la S: **Socórrer**
Ajudar o auxiliar algú que està en perill o necessitat.
- T** Comença per la T: **Treballador**
Es diu de la persona que compleix molt bé amb la seva feina. És molt aplicada en la seva tasca, no és gens gandula.

U Conté la U: **Autoestima**

Es diu de la valoració positiva que una persona fa d'ella mateixa. S'accepta i s'estima a ella mateixa tal com és, es troba bé amb la seva manera de ser.

V Comença per la V: **Voluntariat o voluntari**

Persones que es comprometen amb una ONG, de forma gratuïta, per fer una acció solidària a favor de persones que pateixen pobresa o necessitat.

Activitat sobre el Joc:

Les meves PARAULES per CONSTRUIR un món amb ESPERANÇA

Aquí tens les 63 paraules que han aparegut en els tres tortells d'aquest joc

Ajudar, Bondat o bondadós, Companyerisme, Donar, Escoltar, Felicitat, Generositat o generós, Humilitat o humil, Igualtat, Justícia, Alliberar, Compartir, Animar, Optimisme o optimista, Perdonar, Respectar, Solidaritat o solidari, Tolerància, Unitat o unió, Veritat, Alegrar, Amable o amabilitat, Col·laborar, Esforç, Dialogar, Educat, Fraternitat, Gratuïtat, Honradesa o honrat, Integrar, Just, Lleial o lleialtat, Acompanyar, Conviure, Oferir-se, Pacificar, Reciclar, Somriure, Amistat, Pau, Valentia, Senzillesa, Acollir, Bo o bona, Consolar, Esperança, Defensar, Ecologia, Familiaritat, Agrair, Hospitalitat, Il·lusió, Jesús, Lluitador, Amor, Sinceritat, Cooperar, Protegir, Responsable, Socórrer, Treballador, Autoestima, Voluntariat o voluntari.

Ara, de totes aquestes paraules, n'has d'escollir 21, seguint les indicacions següents:

1. Tria primer les **8** paraules que ja vius i practiques cada dia, les que et caracteritzen més en la forma de ser i actuar, o bé les que consideres paraules importants que guien la teva manera de fer.
2. Després escull **8** paraules que vius o practiques poc en el teu dia a dia, però que t'agradaria viure i practicar més per poder tenir-les integrades en la teva forma de ser, o bé les paraules que voldries que adquirissin més importància en el teu fer o que volguessis fer-hi més cas.
3. Finalment, tria **5** paraules que no hagi escollit abans i que creguis que són molt necessàries perquè aquest món sigui millor, i que si tothom les practiqués, el món seria molt millor, gairebé com un cel.

Un cop hagi triat les teves 21 paraules, digues als teus companys quines paraules has triat en cadascun dels tres apartats. Recorda que en dir aquestes paraules et comprometràs a portar-les a la pràctica cada dia. Així ajudaràs a construir un món amb Esperança, si més no allà on et trobis. Paraules com les que tu has triat són les que intenten viure i practicar les persones de Càritas per ajudar els pobres. Si vius com elles, també seràs de Càritas.

Quan tots hàgiu posat en comú les paraules que heu triat, serà el moment en què cadascun construeixi una gran sopa de lletres amb les seves 21 paraules. Per fer-la, el primer que has de fer és col·locar les teves 21 paraules ben distribuïdes a les caselles del tauler que tens a la pàgina següent. Una vegada ho tinguis fet, ompliràs les caselles buides amb lletres a l'atzar. Després passa la teva sopa de lletres al company del costat, i ell et passarà la teva. També us passareu la llista amb les 21 paraules de cadascun per veure quines heu de buscar. Teniu 10 minuts per trobar-les totes.

This image shows a full page of blank graph paper. The grid consists of small, equal-sized squares formed by thin black lines. There are 20 columns and 20 rows of squares, creating a total of 400 square units. The grid covers the entire area of the page, leaving no margins or additional markings.

Conte

El Regne dels Somnis

El Regne dels Somnis es trobava en un lloc molt enlairat, en el lloc més alt dels llocs més alts, més amunt que cap altre lloc. Des d'aquella alçada, en un dia clar i assolellat, es podia veure amb facilitat totes les terres i tots els mars del món sencer.

Els habitants més grans d'aquest Regne del Somnis s'anomenaven "snonin". Eren molt alegres i jovials. Sempre estaven contents i els seus ulls brillaven com els estels. Eren molt observadors i tafaners. Els agradava molt mirar des de l'alçada estant el que passava allà baix, en les terres i en els mars del món.

Tenien molta vista, i així era que es passaven hores i més hores observant. Però moltes vegades l'alegria que sentien es perdia perquè no els agradava gens el que veien que passava allà baix. Però recuperaven de seguida l'alegria gràcies al poder tan gran que tenien per somiar.

En veure la FAM que patien tantes persones en terres trencades i enfonsades del món, la ment dels "snonin" s'omplia de somnis d'una terra on la paraula "fam" no existia en el vocabulari ni en cap dels diccionaris, perquè n'havien oblidat el significat i només existia en els llibres d'història, o en els museus de la prehistòria.

En veure la POBRESA que tantes persones patien en terres grans i petites del món, la ment dels "snonin" s'omplia de somnis d'una terra on hi haguessin sirenes d'alarma que sonessin eixordadorament quan algú passés necessitat, i no pareessin de sonar dia i nit, per no deixar que ningú dormís fins que l'ajudessin a viure amb dignitat.

En veure la VIOLÈNCIA i les GUERRES, que tant de dolor provocaven a tantes persones innocents de tantes terres altes i baixes del món, la ment dels "snonin" s'omplia de somnis d'una terra on el dolor i el mal que un agressor provoqués, els patís el mateix agressor en la seva pell, i que la seva víctima només sentís pessigolles.

En veure la TRISTESA i les llàgrimes de tantes persones marginades i rebutjades per altres en tantes terres estretes i amples del món, la ment dels "snonin" s'omplia de somnis d'una terra on les persones fossin imans, com els que s'atreuen amb tanta força que no poden viure separats, i atreuen a tothom que n'estigui allunyat.

En veure la CONTAMINACIÓ i la destrucció de la naturalesa en totes les terres i en tots els mars del món, la ment dels "snonin" s'omplia de somnis d'una terra on hi haguessin hospitals de boscos i hospitals de mars, i els humans, des de petits, aprenguessin l'idioma de la naturalesa per poder parlar amb ella cada dia i cada nit, per escoltar allò que fa mal i escoltar allò que es regala.

Els "snonin", després de veure amb deteniment des d'allà dalt tot això que passava allà baix, en totes les terres i en tots els mars del món, ja no van voler mirar i prou. Havia arribat la seva hora. Després de pensar-ho amb calma... ven prendre una decisió. Els "snonin" decidiren...

Saps el que decidiren? Ho endevines?

Els "snonin" van decidir NÉIXER, i es convertiren ens infants nascuts de dona. Del Regne dels Somnis van baixar al Regne de la Terra per poder fer realitat tots els seus somnis.

Les mares, en veure'ls ja nascuts, els anomenaren NINONS, que tenien la missió de canviar aquest món del revés, com el seu nom "SNONIN" llegit del revés.

José Real Navarro

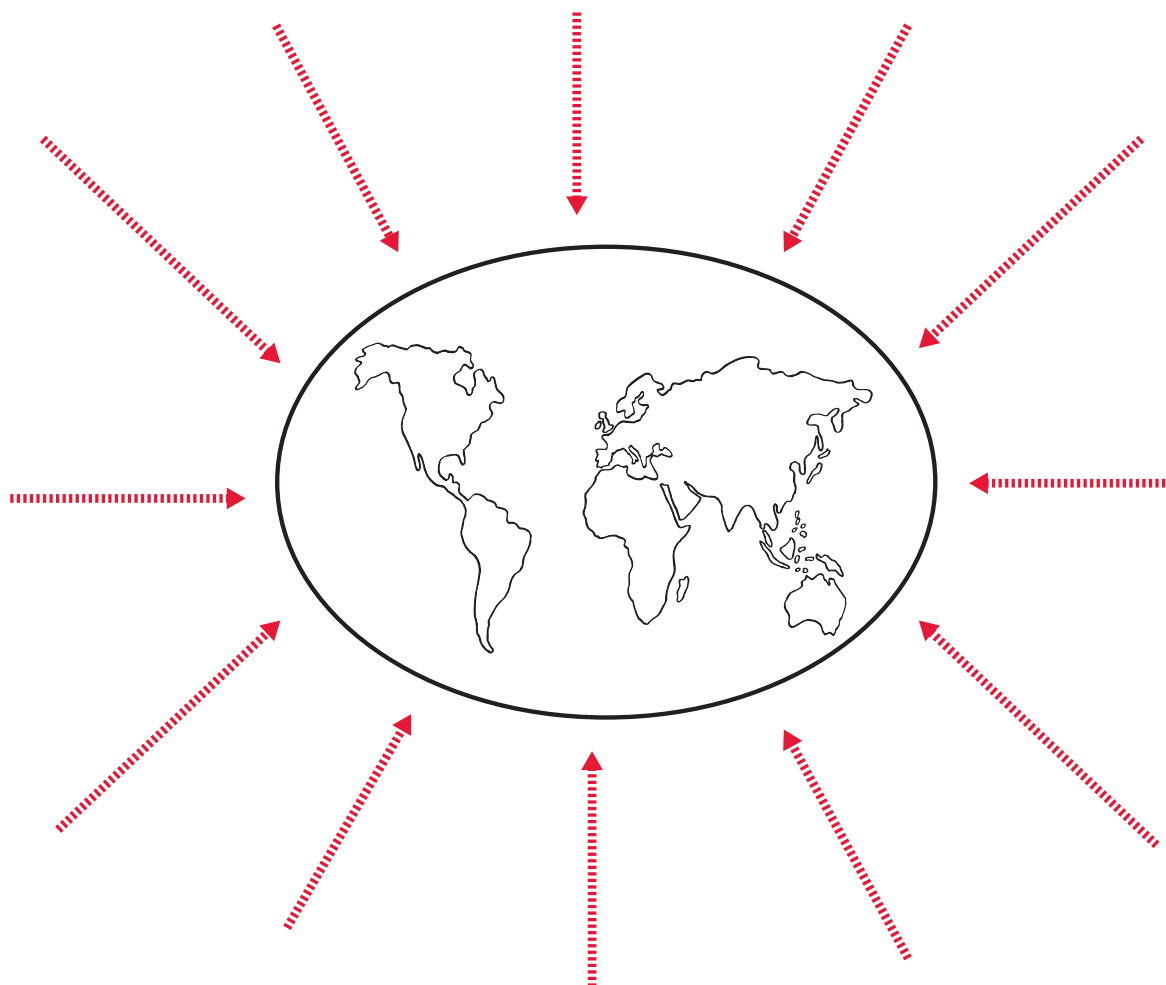
Per començar a parlar del conte

1. On vivien els "snonin"?
2. Com eren i què els agradava fer?
3. Quins eren els somnis que tenien els "snonin"?
4. Per què van decidir néixer?
5. Què els va passar amb el seu nom en néixer? ¿Què significava això?
6. Aquest conte, quin missatge et dóna?

Activitat 1: Girar el món del revés

Imagina que encara no has nascut, que ets un “snonin” que veu com és el món des d’allà dalt. ¿Quines coses de les que passen avui al món i en la societat on vius no t’agraden? ¿Què és el que et posa més trist quan veus les notícies que passen cada dia, o del que veus que els passa a les persones que estan al teu voltant, o a tu mateix?

Abans de respondre, pintaràs de negre els continents d’aquest planeta terra i de gris els mars, per simbolitzar així les coses dolentes que hi ha al món, el que li treu vida, alegria i esperança. Quan no hi ha amor ni solidaritat... el món s’ENFOSQUEIX. Quan l’hagis pintat, cada cosa que responguis de la pregunta anterior l’escriuràs damunt aquestes fletxes.

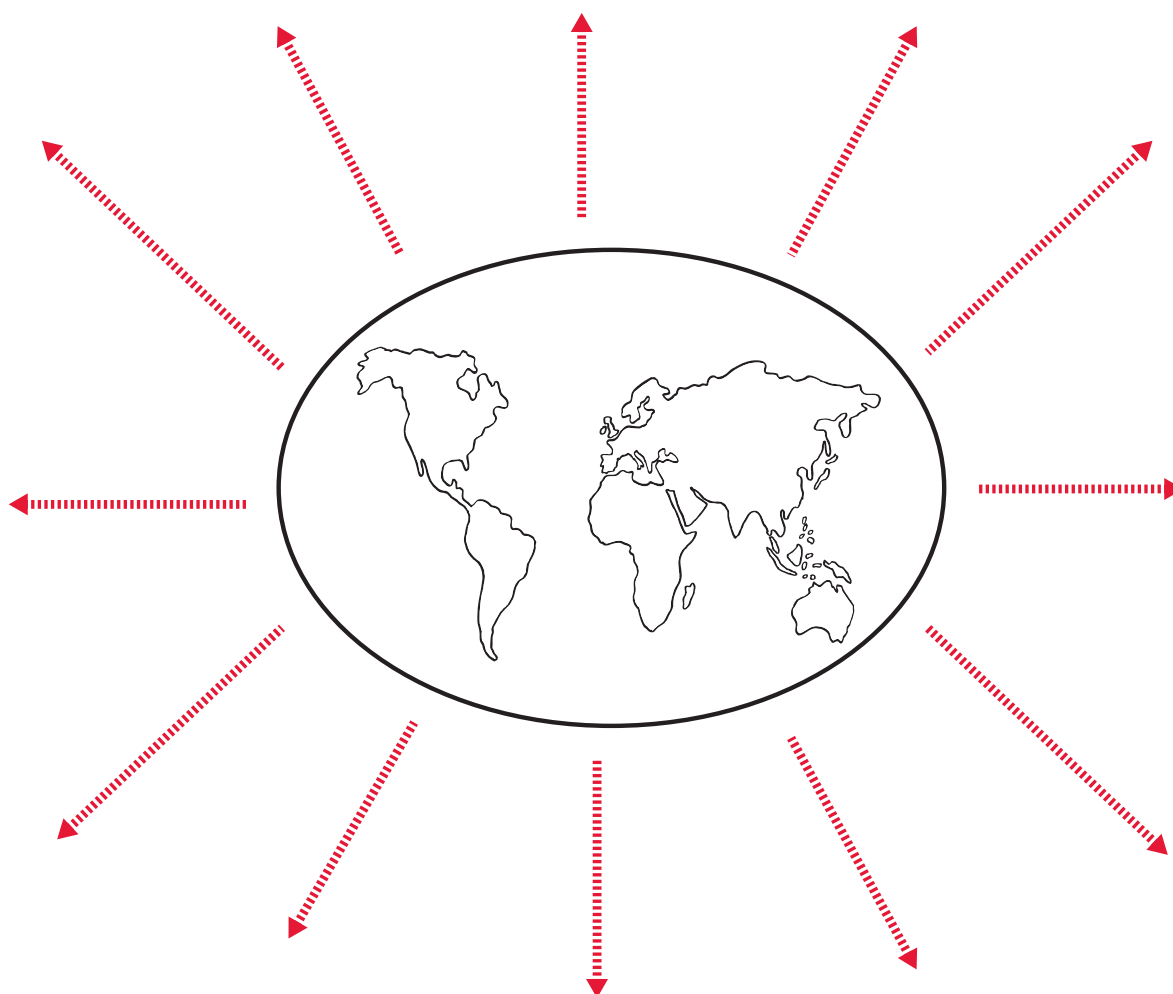

Desxifra ara aquest missatge secret que t’envien els snonin i que està escrit en el seu idioma, és a dir, totes les paraules estan escrites del revés.

Sle snonin on melov res stnerefidni tnavad sel statissecen i le tnemitap euq meiev la ertson tnatlov. Melov res siradilos. Melov raduja sle sertla moc a sertlason sne airadarga euq sne nisseduja is misséugitse la ues coll. Et-xienu a sertlason rep rarig le nóm led séver, sém tsuj i iradilos. Aspo al avte amrif ed símormmoc iuqa:

Ara, somia com un dels snonin, **com t'agradaria que fos aquest món. ¿Com és el món que somies?**

Abans de respondre, pinta de groc l'espai que hi ha entre les fletxes que envolten el món; després pinta de marró els continents i de blau els oceans; així simbolitzaràs el món millor que somies perquè tothom hi pugui ser feliç. És el món que també somia i pel qual treballa Càritas amb els seus més de 65.000 voluntaris en nom de la Comunitat Cristiana. Cada resposta que donis, escriu-la damunt les fletxes.

Tu ets un snonin que va decidir néixer perquè no li agradava les coses dolentes que veia en el món. I ara digues: ¿quines 5 coses concretes, per petites que siguin, pots començar a fer, o deixar de fer, per fer possible al teu voltant, allà on ets, un món millor?

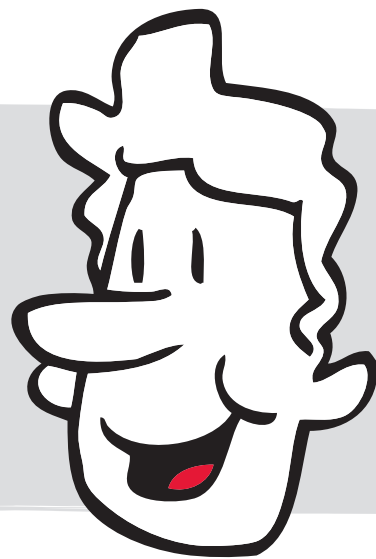
Escriu-les sobre el fons groc que has pintat abans entre les fletxes; d'aquesta manera, quan les posis en pràctica al teu voltant, seràs LLUM d'ESPERANÇA per a aquest món i per a les persones que t'envolten. No oblidis mai que quan algú estima i és solidari, per petit que sembli el que fa pels altres, està omplint de LLUM i ESPERANÇA el món on viu.

Càritas et convida a SER LLUM amb la teva SOLIDARITAT.

Activitat 2: Ser vitralls d'ESPERANÇA

Jesús decidí néixer per il·luminar tothom amb l'amor de Déu que omplia el seu cor, especialment els marginats, el pobres, els que patien per culpa del mal i les injustícies; per això es comprometé solidàriament amb ells per retornar-los l'ALEGRIA i l'ESPERANÇA.

Així es com va començar a construir un món millor, el que ell anomenava el Regne de Déu. Entre tots recordeu ara mateix 10 escenes de l'Evangeli en què Jesús fa un món millor al seu voltant. Podeu buscar-les als Evangelis.

Avui Jesús necessita urgentment de nosaltres que siguem LLUM d'ESPERANÇA per a aquest món. Necessita que practiquem la solidaritat i la fraternitat al voltant nostre per continuar construint el Regne de Déu, el Regne dels Somnis fet realitat. I és així que podem dir:

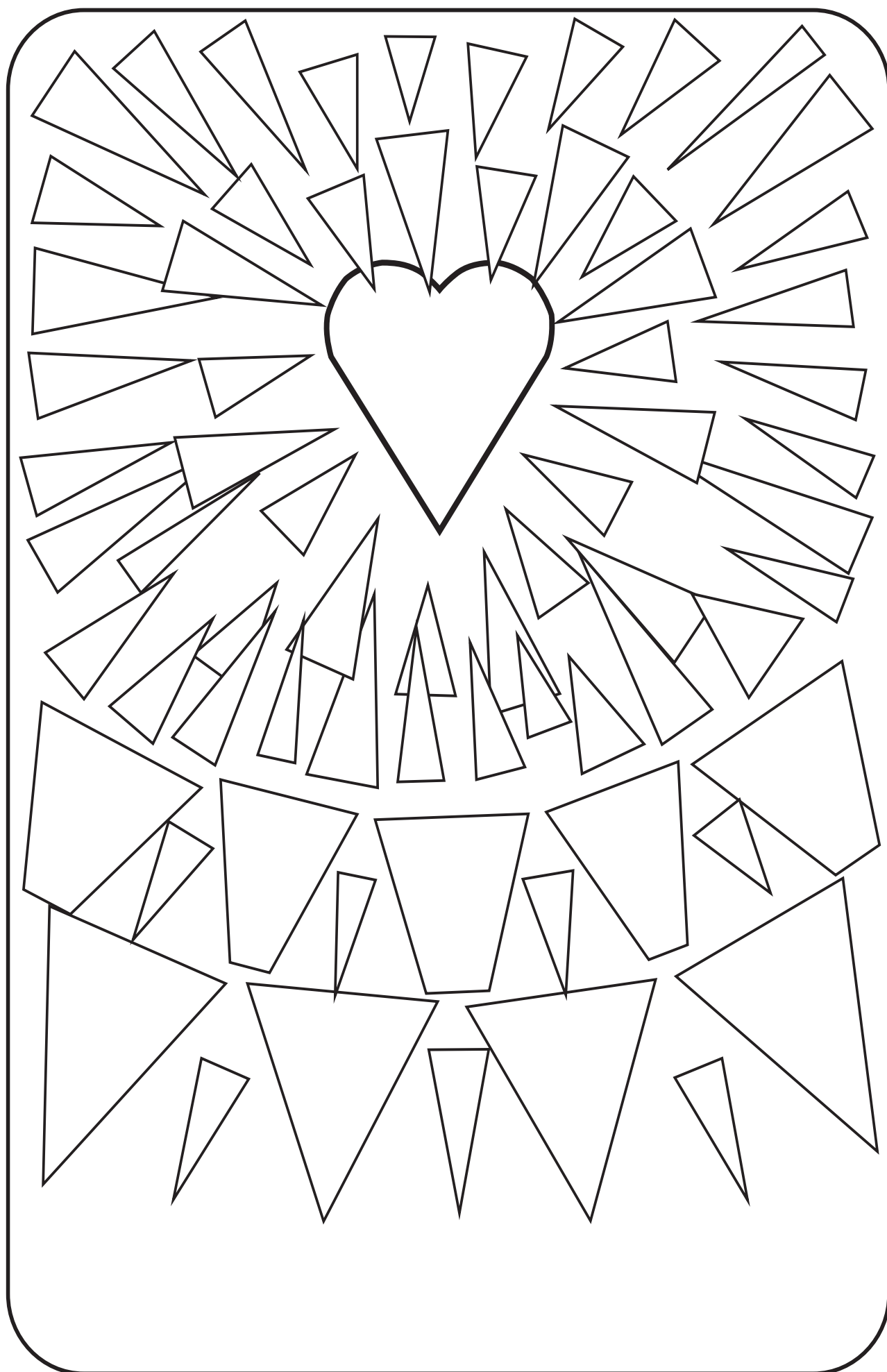
Vosaltres sou la llum del món (...). Que brilli igualment la vostra llum davant la gent; així veuran les vostres bones obres i glorificaran el vostre Pare del cel.

(Mt 5,14.16)

¿Voleu ser LLUM del món? Si responeu que sí a això que Jesús us proposa, des de Càritas us donem l'enhorabona, perquè a través de les vostres obres bones i la vostra manera de ser i de comportar-vos solidàriament, els altres podran veure i sentir la LLUM de l'AMOR de DÉU que els il·lumina a través vostre.

Ara us convidem a construir un vitrall on expressareu simbòlicament la voluntat que teniu de dir SÍ a Jesús, perquè voleu ser encomanadors de Llum d'Esperança. Per fer-ho, cadascun de vosaltres agafarà una cartolina negra de mida foli i hi dibuixarà o calcarà les figures que hi ha a la pàgina següent.

Passos per construir el vitrall

Per retallar aquestes figures de la cartolina, agafa unes tisores, i amb una de les dues puntes frega tantes vegades com calgui el punt central de la figura que vols retallar.

Quan vegis que has travessat la cartolina amb la punta de la tisora, fica aquesta punta fins al fons travessant la cartolina i ara ja pots tallar, des de dins, la figura.

Fes el mateix amb totes les figures que has dibuixat. Tingues cura, abans de retallar res, de posar sota la cartolina una fusta, o cartró o plàstic dur per no fer malbé la taula en què treballes.

Una vegada retallades totes les figures, fixa't en aquesta idea:

Per poder fer el vitrall, has hagut de retallar trossos de cartolina perquè hi pugui passar la llum. A nosaltres ens deu passar alguna cosa semblant: també hem de fer fora de la nostra manera de ser i de comportar-nos tot allò que és egoisme, maldat, mentida, agressivitat, enveges, etcètera, perquè tot això impedeix que la llum de Déu ens travessi.

Escriu damunt els retalls de cartolina que has tret totes les coses negatives que vols eliminar de la teva forma de ser i comportar-te, perquè fan mal o perquè perjudiquen els altres i a tu mateix. Després les enganxaràs sobre un foli en blanc, mirant que quedi com un quadre d'art modern abstracte, i escriuràs com a títol a la part de dalt o de baix: **"El que impedeix ser llum d'Esperança"**. Tot seguit, tots els companys posareu en comú el que heu escrit en aquests trossos de cartolina.

Ara agafaràs papers de cel·lofana de molts colors i els retallaràs i enganxaràs com tu vulguis a la cartolina per anar tapant els forats de les figures, fent servir diferents colors per a cadascuna.

Quan hagi tapat tots els forats, ja tindreu acabat el vitrall, tan sols quedarà girar la cartolina. I mira el vitrall de l'Esperança que ha sortit!

Tant de bo siguis com un vitrall en la teva vida, i els altres puguin veure i sentir a través de tu la llum de l'Amor de Déu que encomana ESPERANÇA gràcies a la teva SOLIDARITAT.

La llegenda de la Cassola de metall

Explica una antiga llegenda que en una de les contrades més maques del món, va existir fa molts molts anys un poble que posseïa una *cassola de metall* amb poders extraordinaris. Qualsevol cosa que hi fiquessin es multiplicava sense fi. Si hi posaven menjar, no s'acabava mai per més que en traguessin. Si hi posaven monedes d'or, no s'acabaven mai per més que en traguessin.

Expliquen que en un moment de perill, aquell poble va enterrar la *Cassola de metall* en un lloc desconegut perquè no anés a parar en mans del seu enemic, que estava a punt d'arrasar el poble de la Cassola. Malauradament, el poble posseïdor de la Cassola fou vençut i esclafat, i de la Cassola mai més en va cantar ni gall ni gallina. I la llegenda va anar creixent i creixent...

Al cap de molts i molt anys, una nena que jugava al seu jardí tot fent clotets amb una pala va trobar la Cassola. I no us penseu que estava bruta o enfangada, no. El metall lluïa tant que el cel s'hi reflectia.

La nena va cridar els pares, els quals van voler comprovar de seguida si es tractava de la *Cassola de la llegenda*. Però per més coses que hi posessin, no passava res de res. Primer van ficar-hi un anell d'or i uns quants bitllets, amb l'esperança que es multiplicarien i així es farien riquíssims. Però res de res. Res del que hi ficaven es reproduïa. I els seus somnis de riquesa i luxe es van esfumar ben aviat. Aquella Cassola no era pas la de la llegenda. I vés a saber si aquesta llegenda no era sinó això, una llegenda inventada.

Al final els pares tornaren la *Cassola* a la filla tot dient-li que era un trasto que no servia per a res. Però la nena la va guardar, per a ella era màgica, era el seu objecte preferit per jugar. Un dia, a l'escola de la nena van fer una campanya solidària a favor d'uns poblats de l'Àfrica els habitants dels quals passaven molta necessitat. Els alumnes que volguessin hi podien col·laborar portant de casa seva objectes com ara atuells de cuina, medicines, roba, joguines...

La nena d'aquest conte va decidir desprendre's de la Cassola de metall que relluïa com el cel. I dit i fet, portà la Cassola a l'escola, i de l'escola va anar a parar a l'Àfrica juntament amb la resta de coses que els altres alumnes de l'escola van donar a la campanya.

La *Cassola de metall* va anar a parar a un dels poblats més pobres de l'Àfrica. La gent d'aquest lloc no tenia res per menjar, però en veure aquella Cassola, cada habitant portà de casa el poc menjar que tenia per ficar-lo a la Cassola i fer un plat entre tots.

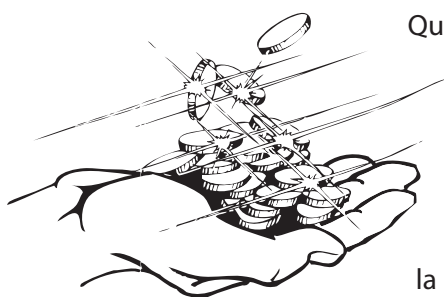
Un noi va portar l'única patata que tenia; una velleta va portar l'últim tros de carn que li quedava; un home portà la

sal; un nen, una mica de verdura; una noia, els sis cigrons que quedaven a casa seva; una dona, l'últim litre d'aigua potable que quedava al pou. Un infant va portar la llenya que tenia a casa i el seu avi, l'únic que tenia, el foc.

Quan acabaren de fer el plat i començaren a repartir-lo entre tots, s'adonaren que per més cullerades que treien de la Cassola, sempre hi quedava la mateixa quantitat. Mai no s'acabava. Tots en van menjar fins a quedar-ne ben tips; tot seguit, van portar aquella Cassola prodigiosa cap a un poblat que també patia molta gana. Els seus habitants en van menjar fins a quedar-se tips. Un cop tots tingueren la panxa ben plena, la Cassola quedà ben buida.

Els habitants d'aquest segon poblat, agraïts pel menjar tan bo que els havien ofert els veïns, van ficar dins la cassola, en senyal d'agraïment, els pocs objectes de valor que tenien: un home hi va posar les úniques monedes que tenia; un altre, un anell; una dona hi ficà un bitllet petit; una altra, un collaret; una vella hi ficà quatre llavors de blat i el seu marit quatre més de blat de moro. Van tancar la Cassola i els la van tornar molt agraïts.

Quan els del primer poblat van obrir la Cassola i començaren a treure el que hi havia dins, s'adonaren que per més anells, llavors, monedes i bitllets que en traguessin, mai no s'acabaven. La Cassola continuava plena.

Aleshores compregueren que aquella Cassola tenia el poder prodigiós de multiplicar tot el que la gent hi posava en comú i ho compartia quan hi havia una necessitat. La llegenda de la Cassola de metall era certa, i ara la Cassola estava en l'únic lloc on podia estar, en mans d'un poble que havia descobert el secret per fer-la funcionar, un poble que sabia cooperar i compartir en la necessitat.

I quan no la feien servir, l'enterraven en un lloc desconegut, perquè els seus enemics, el pobles de persones cobdiciosos i egoistes, no els la poguessin arrabassar.

José Real Navarro

Preguntes per al diàleg

1. Per què la *Cassola de metall* fou enterrada?
2. Qui va trobar la *Cassola*? ¿Què van intentar fer-ne?
3. Per què la *Cassola* va anar a parar a l'Àfrica?
4. Com és que la *Cassola* va tornar a funcionar a l'Àfrica?
5. Per què van tornar a enterrar la *Cassola*?
6. Digues una frase que resumeixi el missatge d'aquest conte.
7. Davant un problema o dificultat que pateix un grup, si cada membre aporta el que pot o el que té, les solucions es troben més fàcilment. ¿Has viscut alguna cosa semblant, o coneixes alguna experiència similar que es pugui posar com a exemple?
8. Per quina raó imagines que la gent del primer poblat decideix portar la *Cassola* al poblat veí? ¿Per què ho fan, si no estan obligats a fer-ho? I tu, ¿què hauries fet?
9. Quins cinc grans problemes del món desapareixerien si totes les persones volguéssim compartir?
10. A l'Evangeli s'explica un fet que Jesús va fer i que és conegut com el miracle del compartir. Llegiu-lo en aquesta citació de Mateu 14,13-21, i després relacioneu-lo amb el conte de la *Cassola de metall*. ¿Per què creus que s'anomena el miracle del compartir? ¿Quin missatge ens vol dir avui Jesús amb aquest miracle?

Activitat 1: Joc de la Cassola

Primera part del joc

L'educador col·locarà una cassola davant els infants i els dirà el següent:

- Teniu 9 minuts per escriure en papers solts coses que nens i nenes de la vostra edat puguin compartir amb companys i amics. A cada paper hi escriureu una sola cosa. També hi podeu escriure coses que no siguin materials, com per exemple temps, amistat, etcètera.

Quan se us hagin acabat les idees, per torns cadascun dels infants s'aixecarà del seu lloc i ficarà dins la cassola un dels seus papers, dient als altres el que hi havia escrit. I així tots els altres, seguint el torn, faran el mateix.

No podreu repetir coses que ja hagin dit altres companys, o sigui que dins la Cassola no hi poden haver papers repetits. Quan algun infant es quedi sense papers, és a dir, que li toqui el torn i ja no tingui res de nou per dir per ficar-ho a la cassola, quedarà eliminat. Guanyarà l'últim que es quedi sense papers, o sigui l'infant que hagi escrit més coses diferents.

Segona part del joc

L'educador farà sonar una música i mentrestant els infants s'aniran passant de mà en mà la petita cassola que conté els papers. Quan l'educador pari la música de sobte, qui tingui la cassola agafarà a l'atzar un dels papers que hi ha a dins, el llegirà sense dir res i haurà de dir al altres, sense paraules ni gestos, només **amb dibuixos** a la pissarra o en un paper, el contingut del paper que li ha tocat. Els companys hauran d'endevinar el que aquest nen els vol dir amb aquests dibuixos.

El temps per aconseguir-ho és d'un minut i mig. Qui ho encerti guanyarà un punt. Al final, guanyarà el company que més punts hagi aconseguit.

Tercera part del joc: proposta de miniprojecte del Compartir

L'objectiu que es persegueix és que cada membre del grup faci una llista de 10 coses (llibres, jocs, joguines, música) que estigui disposat a compartir amb els seus companys i també a deixar-los-les.

Com es pot organitzar aquest miniprojecte?

1. Els qui hi vulguin participar faran la llista de les coses que volen deixar als altres. L'educador les revisarà perquè no hi hagi coses excessivament costoses o delicades, i perquè no hi hagi grans desproporcions entre el que tots plegats estan disposats a posar en comú.
2. L'educador farà una llista general en què quedin classificades i agrupades totes les coses que els infants posen en comú, assenyalant l'infant que està disposat a deixar-la.
3. Setmanalment o quinzenalment, els membres del grup que participen en aquest projecte podran escollir una cosa de la llista, i l'educador posarà el nom de l'infant que sol·licita un objecte al costat de l'objecte sol·licitat. Aleshores l'infant propietari de l'objecte el portarà en la reunió següent de grup perquè l'educador el lliuri a l'infant que l'havia demanat.
4. La cosa deixada no es pot tenir més de dues setmanes. I no es pot demanar res més de la llista fins que s'hagi tornat la que ja es tenia. Si algú no torna algun objecte, ja sigui perquè l'ha perdut o perquè l'ha espatllat, haurà de compensar el propietari donant-li una de les coses que havia posat en la seva llista per deixar i compartir.

Activitat 2:

Tens una carta per posar fi a la pobresa i la fam

Com tots sabem, una de les conseqüències del no saber ni voler compartir és la pobresa, la fam i les desigualtats socials que hi ha al món, cosa que provoca que milions de persones estiguin condemnades a malviure sense poder gaudir dels seus drets més fonamentals.

Fa uns anys, tots els governants de tots el països del món es comprometeren a posar fi a la fam i la pobresa extrema arreu del món, i es proposaren que l'objectiu estigués assolit l'any 2015. Però a dia d'avui la realitat és que no s'ha fet gaire i que encara queda moltíssim per fer. És quasi segur que el 2015 no s'hauran acomplert els objectius de posar fi a la fam i pobresa extremes. La realitat és que encara hi ha moltes persones al món que no saben ni volen compartir, entre les quals molts governants.

Què podem fer-hi nosaltres? No som governants, però vosaltres, els nens i nenes d'avui, podeu ser els governants de demà, i sí que és segur que sereu els ciutadans que demà elegireu democràticament els governants que siguin més solidaris i que lluitin contra les injustícies i la pobresa.

Només si comenceu avui a entrenar-vos en el compromís solidari fent petites grans coses pels altres, no dubtareu, quan sigueu grans, a treballar per fer una societat més justa.

Fixeu-vos en les dues històries següents:

Testimoni d'una fira solidària

Un matí de setembre, en un poblet anomenat Alfarrasí, el responsable de Càritas es dirigia als locals de la parròquia. Unes nenes se li acostaren corrent i li digueren:

— Hem fet una fira per als pobres; ara li portem tot el que hem recollit.

Al cap d'uns minuts, a través de la finestra, que estava oberta, del despatx de Càritas, les nenes donaren al responsable de Càritas dues bossetes de plàstic: una contenia tres euros amb deu cèntims; l'altra, cinc euros amb quaranta cèntims.

El dissabte següent, aquelles nenes s'estaven a la plaça major amb la seva fira muntada. Damunt de caps de cartró tenien exposades polseres i collarets fets per elles, peluixos i tota mena de joguines que havien portat de casa seva. I cada dissabte muntaven la seva fira amb objectes que havien recollit. El més sorprenent era la seva edat: tenien entre 7 i 9 anys.

Per pròpia iniciativa, sent sensibles a la pobresa que patien moltes persones del poble per culpa de la crisi, i sabent que Càritas es dedicava a ajudar els pobres, van decidir fer aquesta acció solidària, i l'últim dissabte del mes, durant la missa d'infants, donaren els diners que havien recollit gràcies a la fira solidària.

Testimoni de l'aniversari solidari

Chloe Langlois és una nena nord-americana que no va celebrar que feia 7 anys a la manera com ho fan tants i tants nens de mig món: regals i més regals, festa, pastís, jocs i música. A Chloe se li va ocórrer demanar a tots els seus amics i coneguts, com a regal d'aniversari, menjar. Menjar abundant, i no per a ella, sinó per als pobres.

Va voler organitzar la seva festa per ajudar els altres. Va aconseguir omplir 14 capses de menjar a vessar que va donar a la Càritas de la seva parròquia perquè fos repartit entre els necessitats. I ho va fer en la missa del diumenge. Quan va arribar el moment de les ofrenes, Chloe s'avançà a l'altar arrossegant una bossa de menjar en la qual es llegia: *"De Chloe Langlois. Menjar per als pobres, en acció de gràcies per un gran aniversari."*

Preguntes per al diàleg

1. ¿Sabeu altres històries semblants a les anteriors sobre persones que coneixeu que hagin fet alguna acció solidària per ajudar altres persones, encara que puguin semblar accions petites o insignificants?
2. Ara fixem-nos en les dues històries de la carta. ¿Com us imagineu que seran aquestes dues nenes quan tinguin més de 28 anys? ¿En quines accions solidàries podria ser que estiguessin compromeses?
3. ¿Què passaria si una d'elles, quan fos gran, resultés elegida presidenta del govern, o alcalde, o presidenta d'una comunitat autònoma?
4. Quan les nenes d'aquests testimonis que hem vist siguin adultes i puguin votar en unes eleccions democràtiques, ¿quina mena de partits polítics et sembla que votaran a l'hora de triar qui ha de governar el seu país?
5. ¿Quina acció concreta podeu fer com a grup per entrenar-vos en la Solidaritat?

PREGÀRIA per ser LLUM d'ESPERANÇA

Hola Jesús,
amic, germà
i Déu meu.

Vull deixar-te viure dins el meu cor,
perquè facis de mi
la millor de les persones que jo pugui ser.

Un cop vas dir que els teus amics són la llum del món.
M'agrada això de ser llum,
d'il·luminar els qui m'envolten
amb la llum de la solidaritat,
per fer que els que estan tristos visquin en una festa,
per fer que els que viuen l'obscuritat del rebuig,
frueixin de la llum i l'escalf de la companyia,
per fer que els que tot ho veuen negre,
ho vegin tot de color esperança.

Vull dir-te sí, Jesús.
Que visquis en mi,
perquè no m'agrada la foscor,
la foscor on em tanca el meu egoisme,
la foscor on em retenen els meus enuigs,
la foscor on m'enfonsen els meus capricis,
la foscor de tantes coses dolentes d'aquest món.

Vull dir-te Sí, Jesús,
perquè m'omplis d'alegria, d'esperança, de vida.
Vull que m'ajudis a sentir dins meu
l'escalf de la teva llum d'amistat,
perquè així podré ser per als altres,
la teva llum i escalf d'amistat
amb la meva manera de fer i actuar.
Així podré ser llum d'esperança
per als qui m'envolten cada dia.

Ara, amb les meves paraules, escric a Jesús la
meva pregària per ser llum d'Esperança

Hola, Jesús, amic, germà i Déu meu...

Pinta de colors la teva pregària

**Aquí estic, Senyor, per ser LLUM
d'ESPERANÇA amb la meva SOLIDARITAT**

 Caritas

Notes

